

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

3.2.2009

B6-.../2009

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av frågorna för muntligt besvarande B6-.../2009 och B6-.../2009

i enlighet med artikel 108.5 i arbetsordningen

från ...

för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

om finansieringen av klimatpolitiken

Europaparlamentets resolution om finansieringen av klimatpolitiken

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 175 i EG-fördraget,
- med beaktande av energi-och klimatpaktet som antogs av parlamentet den 17 december 2008, särskilt parlamentets ståndpunkt om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapens system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser¹ och förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om medlemsstaternas insatser för att minska sina utsläpp av växthusgaser i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020²,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet den 19–20 juni 2008 och den 11–12 december 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2009 om ”2050: Framtiden börjar i dag – rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatfrågan”³.
- med beaktande av den 14:e partskonferensen till FN:s konvention om klimatförändringar (UNFCCC) (COP 14) och den fjärde partskonferensen som fungerar som ett möte för parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 4) och som hölls den 1–12 december 2008 i Poznan (Polen),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 januari 2009 ”På väg mot ett övergripande klimatförändringsavtal i Köpenhamn” (KOM(2009)0039),
- med beaktande av artikel 108.5 i arbetsordningen och av följande skäl:
  - A. Förhandlingar om ett omfattande internationellt avtal om klimatförändringen i enlighet med målet att begränsa den globala temperaturökningen till 2°C beräknas slutföras i Köpenhamn i december 2009.
  - B. För att undvika farliga klimatförändringar måste man, enligt alltfler forskare, stabilisera utsläppen av växthusgaser i atmosfären till 350 ppmv koldioxidekvivalenter, en betydligt lägre utsläppsnivå än den som tidigare rekommenderats.
  - C. Europeiska unionen kommer att enas om en förhandlingsposition vid Europeiska rådets vårmöte 2009.

---

¹ Antagna texter, P6_TA(2008)0610.

² Antagna texter, P6_TA(2008)0611.

³ Antagna texter, P6_TA(2009)....

- D. Europeiska unionen har strävat efter att inta en ledande roll i kampen mot den globala uppvärmningen och stöder fullt ut UNFCCC-förhandlingarna,
- E. EU har nyligen antagit ett energi- och klimatpaket som består av lagstiftande åtgärder för att före 2020 genomföra en ensidig 20-procentig minskning av växthusgasutsläppen jämfört med 1990-års nivåer, med ett åtagande om en 30-procentig minskning ifall ett tillräckligt ambitiöst internationellt avtal skulle nås i Köpenhamn.
- F. Utsläppen ökar snabbt i utvecklingsländerna, som inte kan minska dem utan betydande tekniskt och ekonomiskt stöd.
- G. EU:s handel med utsläppsrätter kan fungera som en modell för att utveckla utsläppshandel i andra utvecklade länder och regioner.
- H. Auktionering av utsläppsrätter skulle kunna generera stora intäkter i framtiden som skulle kunna användas för att finansiera åtgärder för att dämpa effekterna av klimatförändringen och anpassa sig till den.
- I. Enligt de senaste beräkningarna uppgår behovet av nya investeringar för utsläppsminskningar globalt sett till 175 000 miljoner EUR fram till 2020, och hälften bör investeras i utvecklingsländer.
1. Europaparlamentet framhåller att Europeiska unionen måste behålla sin ledande roll i internationell klimatpolitik.
  2. Europaparlamentet uppmanar EU att aktivt försöka åstadkomma ett Köpenhamn-avtal som tar hänsyn till de senaste forskningsrapporterna om klimatförändringen, som innehåller skyldigheter att stabilisera utsläppsnivåerna och fastställa temperaturmål för att på bästa sätt hejda farliga klimatförändringar, samt som föreskriver en regelbunden översyn för att garantera att målen baseras på den senaste vetenskapen. Kommissionens förslag på detta område välkomnas.
  3. Europaparlamentet påpekar att utsläppsminskningar i utvecklingsländerna som ligger under de vanliga nivåerna kommer att bidra till en begränsning av den globala temperaturökningen på långt under 2°C.
  4. Europaparlamentet understryker de industrialiserade ländernas ansvar att ge utvecklingsländerna tillräckligt ekonomiskt och tekniskt stöd så att de får incitament att minska sina växthusgasutsläpp, anpassa sig till klimatförändringens konsekvenser och minska utsläppen från avskogning och skogsdegradering.
  5. Europaparlamentet påminner om sin ovannämnda resolution av den 4 februari 2009, och särskilt om de delar som ägnas den internationella dimensionen samt finansiering och budgetfrågor.
  6. Europaparlamentet är oroat över att omfattningen av EU:s ekonomiska ansvar i kommissionens ovannämnda meddelande inte preciseras. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att göra konkreta åtaganden om finansiering, i konsekvens med de

nödvändiga globala ansträngningarna för att klimatförändringen ska ligga kvar på 2°C, när ett förhandlingsmandat antas inför Köpenhamnkonferensen.

7. Europaparlamentet anser att sådana åtaganden om finansiering bör innehålla, enligt vad Europeiska rådet angav i december 2008, ett löfte från medlemsstaternas sida att använda en stor del av auktioneringsintäkterna från EU:s handel med utsläppsrätter till finansiering av åtgärder för att dämpa effekterna av och anpassning till klimatförändringen i de utvecklingsländer som kommer att ha ratificerat det internationella avtalet.
8. Europaparlamentet betonar att med bindande mål skulle investerare bättre kunna bedöma de risker och tillfällen som förknippas med klimatförändringen. Investerare skulle också involveras i projekt som uppfyller målet att dämpa effekterna av klimatförändringen och att anpassa sig till den. Vidare behövs det tydlighet kring privatkapitalets roll i de nödvändiga investeringarna för att uppnå målen.
9. Europaparlamentet anser dock att det är oerhört viktigt att anta en mer övergripande handlingsplan om den framtida finansieringen av klimatpolitiken, som täcker alla relevanta områden och källor gällande finansiering. Parlamentet anser att kommissionens ovannämnda meddelande är en bra utgångspunkt för ett sådant arbete, men betonar att det måste stärkas med tydligt definierade åtgärder. Europeiska rådet uppmanas ge kommissionen mandat att utveckla en sådan handlingsplan inför förhandlingarna i Köpenhamn.
10. Europaparlamentet understryker att industrialiserade länders utnyttjande av tillgodohavanden för att uppfylla utsläppsminskningarna inte kan ingå i utvecklingsländernas ansvar att minska sina utsläpp av växthusgaser i ett internationellt avtal om klimatförändringen. Parlamentet insisterar därför på att strikta kvalitetskriterier för projekt måste ingå i framtida mekanismer som kompenserar utsläpp för att inte industriländer ska ta ifrån utvecklingsländerna möjligheten att minska utsläppen till en låg kostnad.
11. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att undersöka principen med bindande åtaganden för industrialiserade länder, utöver deras egna utsläppsminskningar, för att dämpa effekterna i utvecklingsländerna.
12. Europaparlamentet anser att EU:s kollektiva bidrag till dämpande åtgärder och anpassningsbehov i utvecklingsländerna borde uppgå till omkring 25 000 miljarder EUR/år före 2020.
13. Europaparlamentet menar att chanserna för att förhandlingarna i Köpenhamn ska lyckas avsevärt kommer att öka om Europeiska unionens ledarskap tillhandahåller ekonomiskt och tekniskt stöd till utvecklingsländerna. För att få tillräckligt stöd från allmänheten på hemmaplan och för att uppmuntra andra OECD-länder att bidra på ett liknande sätt behövs det ett europeiskt ledarskap på finansieringsområdet som på ett tidigt stadium får konkreta förhandlingssiffror.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, och

till UNFCCC:s sekretariat med en begäran till det senare om att den vidarebefordras till alla de avtalsparter som inte är EU-medlemsstater.